

XVI.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Menighedsraad.

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 17. December 1910.)

Udvalget er enigt i at yde sin Medvirking til at lovgive paa det Omraade, som Forslaget handler om, og dets overvejende Flertal kan i alt væsentligt give det sin Tilslutning. Det er klar over de Vanskeligheder, det volder at lovgive om folkekirkelige Forhold, selv om man, som i det foreliggende Forslag, væsentlig holder sig til Kirkens ydre Forhold, thi det ydre Liv hænger saa nøje sammen med det indre, at man ikke kan røre ved det ene, uden at det andet ogsaa sættes i Svingning, men paa det indre kirkelige Omraade, hvor det personlige er det afgørende, skal der ikke lovgives udefra.

Saa længe vi imidlertid have en Folkekirke, kan Lovgivningsmagten ikke undslaa sig for at træffe Afgørelse om Ordningen af dens Forhold, naar Krav derom trænger sig paa, men den maa herunder sørge for, at den ikke lægger Baand paa det kirkelige Livs frie Udfoldelse — den maa, hvad vor Lovgivning har gjort, lige siden vi fik Grundloven, meget mere slaa de Bomme ned, der lægge Hindringer i Vejen for det.

Da man i Udvalget fra een Side med Forkærlighed har fremhævet Folkekirken som en borgerlig Indretning, medens man fra anden Side har lagt Vægt ogsaa paa

dens religiøse Karakter, har det vist sig umuligt at komme til Enighed om, hvilke religiøse Garantier der maa stilles for kirkelig Valgret og Valgbarhed, og om der overhovedet skal stilles saadanne. Udvalget har her delt sig i et Flertal og i to Mindretal. Et Mindretal (Hornstrup) vil til Forslag om Menighedsraad knytte et Forslag om en Kirkedag og gøre begge Forslags Vedtagelse afhængig af Vedtagelse af en Lov, der ordner Præsternes Lønningforhold.

Et *Flertal* (S. Frederiksen, Jørgen Jensen, Moestrup, Moltesen, Sandbæk, Slesbager, Stensballe, Svendsen) har saa meget lettere kunnet slutte sig til det foreliggende Lovforslag, som det i det væsentlige er det samme som det af Folketinget i Fjor vedtagne Lovforslag om Menighedsraad. I hint Lovforslags Slutningsparagraf blev Lovens varige Gyldighed gjort afhængig af en Lov om Kirkens Forfatning; dette sker ikke her, hvad Flertallet giver sin fulde Tilslutning, da det er overbevist om, at et organisatorisk kirkeligt Lovgivningsarbejde ud over det foreliggende vilde være i høj Grad uheldigt, i alt Fald paa nærværende Tidspunkt.

Som Følge af, at Flertallet mener, at